1 APRIL 1933 NUMMER 8 8E JAARGANG

DE A.D.O.-POST

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE HAAGSCHE VOETBALVEREENIGING A.D.O.

OPGERICHT 1 FEBRUARI 1905 GOEDGEKEURD BIJ KONINKLIJK BESLUIT

REDACTIE- EN ADMIN.-ADRES: B. P. A. KLOOS, LOOSDUINSCHEWEG 19

REDACTIE: G. J. GESTMAN, B. P. A. KLOOS, G. K. v. VOORTHUISEN

VERSCHIJNT IEDERE MAAND

ABONNEMENTSPRIJS f 1.- p. JAAR (BIJ VOORUITBETALING)

OFFICIEEL GEDEELTE.

Namen, adressen en telefoonnummers Bestuursleden:

CHR. LEURS, Voorzitter, Kaapstraat 172, telef. 337559;
F. BOER, 2e Voorz., Buurtweg 101, Wassenaar, Tel. 716404;
J. LEURS, 1e Secretaris, Soestdijkschekade 404, tel. 330602;
P. DE LEEUW, Penningm., Begoniastraat 177, tel. 339592.
J. v. d. VALK, 2e Secretaris, Wolmaransstr. 232, tel. 332564;
D. LELYVELD, 2e Penningm., v. d. Berghstraat 19;
H. A. BOM, Commissaris, Jul. v. Stolberglaan 179;
B. P. A. KLOOS, Commissaris, Loosd.weg 19, tel. 331208;
W. TAP, Aanvoerder 1e elftal, Beekbergenstraat 18.

NIEUWE DONATEUR.

G. Moes, Wolmaransstraat 159.

BEDANKT.

L. C. van Does, v. d Vennestraat 70.

GEROYEERD.

H. Lenfers, Jor. v. d. Hagenstraat 74.

Uitslagen van de in Maart gespeelde wedstrijden.

5 Maart:	A.D.O. 5—Hoek v. Holland 3	3—1
	V.C.S.T. 2—A.D.O. 7	3—0
	A.D.O. 8—V.I.O.S. 7	11—0
8 Maart:	V.U.C.—A.D.O. (vriendsch.)	1—2
12 Maart:	A.D.O. 1—Go-Ahead 1 (vriendsch.)	4—1
	A.D.O. 2—D.H.C. 2	7—2
	Laakkwartier 2 A.D.O. 3	2—7
	R.V.C. 3 A.D.O. 5	3—1
	D.H.C. 4—A.D.O. 6	2—2
	A.D.O. 7—H.B.S. 5	2—1
	D.H.C. 8—A.D.O. 8	4—2
19 Maart:	D.H.C. 1—A.D.O. 1	2—3
	C.V.V. 2—A.D.O. 2	8—0
	A.D.O. 3—Scheveningen 2	1—2
	A.D.O. 4—Postduiven 1	3—5
	A.D.O. 5—B.S.V. 1	3—5
	A.D.O. 6—V.I.O.S. 3	3—1
	Laakkwartier 8—A.D.O. 8	0—3
26 Maart:	A.D.O. 1—Z.F.C. 1	2—0
	Xerxes 2—A.D.O. 2	7—5
	A.D.O. 3—R.V.C. 2	4—3
	A.D.O. 6—Celeritas 2	5—2
	Celeritas 5—A.D.O. 7	2—4

Wedstrijd Nederland—Belgie op 7 Mei 1933.

Aanvragen om plaatsbewijzen, vergezeld van geldzending, moeten uiterlijk 7 April a.s. in het bezit zijn van het Secretariaat: Soestdijkschekade 404.

De prijzen zijn als volgt:

Eeretribune (Loges)	f 7.—
Eeretribune	„ 5.—
Marathon-tribune	„ 5.—
Open Zijvakken	„ 3.—
Zuidelijke Zittribune	„ 2.—
Noordelijke tribune (staanplaatsen)	„ 1.—
Noordelijke tribune (jongensplaatsen)	„ 0.50

DE HEER J. J. v. d. MEER CONSUL VOOR A.D.O.

Maakten we reeds eerder in ons clubblad melding van het aftreden per 6 Februari l.l. van den heer M. Visser als Consul van den K.N.V.B., belast zijnde met de keuring der A.D.O.-terreinen, thans brengen we alsnog ter kennis dat de heer Visser in die functie is opgevolgd door den heer J. J. v. d. Meer.

EXCELSIOR EN H.F.C. KAMPIOEN.

De oud-1e klassers Excelsior en H.F.C. zijn er dit seizoen in geslaagd, respectievelijk in de 2e klasse B van afd. II en in de 2e klasse A van afd. I, het kampioenschap op hun naam te brengen. Beide clubs hebben zich ongeslagen aan het hoofd geplaatst, hetgeen een groote mogelijkheid doet bestaan dat we èn de club van Bak èn Géjus v. d. Meulen met zijn strijders dit jaar weer in de 1e klasse zullen terugzien. Om te promoveeren zal Excelsior echter nog West-Frisia en H.V.V. of O.D.S. van de baan moeten knikkeren, terwijl de H.F.C.'ers nog tot taak zullen hebben zich zeer waarschijnlijk over Blauw-Wit en Kinheim of Zeeburgia de meerderen te toonen. Beide hebben dus nog een zwaren strijd voor den boeg.

Naast onze welgemeende felicitaties met hun kampioenschap wenschen we Excelsior en H.F.C. in de promotiewedstrijden het allerbeste toe.

DE VERRICHTINGEN ONZER ELFTALLEN.

De competitie vordert dit jaar, in tegenstelling met het vorig seizoen, toen ons 1e elftal reeds op 1 Maart was uitgespeeld, in een slap tempo. In de afgeloopen maand traden onze 1e elftallers voor den competitiestrijd slechts tweemaal binnen de krijtlijnen, weshalve ze thans nog 2 wedstrijden te spelen hebben, t.w. uit tegen Feijenoord en uit tegen Blauw-Wit en aangezien we wel tot en met de

Paaschdagen weer op stilstand moeten rekenen, wordt het dus op z'n vroegst eind April dat voor ons Je ook het seizoen 1932—'33 weer tot het verleden zal behooren.

Evenals in Januari en Februari heeft onze keurploeg het ook in Maart weer tot fraaie successen gebracht. In Delft werd met 2—3 van D.H.C. gewonnen en in het Zuiderpark moest met 2—0 Z.F.C. er aan gelooven. Aldus leverden de 6 wedstrijden, die tot dusver in 1933 werden gespeeld, ons 11 punten op met 19 doelpunten voor en 3 tegen, met gevolg dat we tot de 3e plaats op de ranglijst zijn opgeklommen, waar we thans definitief beveiligd zijn tegen degradatiegevaren en daarnevens nog op een zeer eervolle positie kunnen bogen. Nagaande hoe penibel we er aan het eind van 1932 voorstonden kan niet anders gezegd worden dan dat we ons op de meest schitterende wijze hebben hersteld en daarvoor komt hulde toe aan onze strijders op het groene veld niet alleen, doch ook aan hen die met onverdroten ijver en met het juiste inzicht al datgene hebben gedaan wat maar eenigszins tot dit herstel heeft kunnen bijdragen. Te wenschen blijft nu nog dat in de beide resteerende wedstrijden het nog tot dusdanige resultaten wordt gebracht, dat we de competitie minstens als nummer 3 op de ranglijst beëindigen.

Op 19 Maart hadden we in Delft D.H.C. te bekampen, hetgeen de eerste uitwedstrijd werd waarin dit seizoen de overwinning werd bevochten. Met dezelfde cijfers, waarmede we tegen de groen-zwarte Delftenaren in November in het Zuiderpark ten onder gingen, werd thans gezegevierd, ondanks het feit dat reeds spoedig na het begin van den strijd we een 2—0 achterstand hadden in te loopen. In de eerste helft toch het voordeel van den straffen wind hebbend, waren de D.H.C.'ers aanstonds sterk in de meerderheid en werd op het A.D.O.-doel een dusdanigen druk uitgeoefend, dat reeds binnen 10 minuten Koek zich tweemaal uit corners zag gepasseerd. Daarna echter begonnen de onzen successievelijk beteren tegenstand te bieden en kwam het tot een meer verdeeld spel. Door goed combineeren en dan bal zooveel mogelijk langs den grond te spelen, wisten nu ook de onzen het tot offensieve bewegingen te brengen en zich goede kansen tot doelpunten te scheppen. Nadat Berg (die na een kwartier Lobel als rechtsbinnen moest vervangen) en v. Eembergen er enkele onbenut hadden gelaten, was het laatstgenoemde die met een welgericht schot den achterstand wist te verkleinen. Enkele gevaarlijke doch desniettemin vergeefsche aanvallen ondernamen de onzen nog, waarna dan vrijwel onafgebroken het initiatief aan de Delftenaren moest worden gelaten. Tot het rustsignaal bleef het echter bij 2—1, waarmede vast kwam te staan dat we in de tweede helft met den wind in den rug een groote kans op winnen zouden maken.

Direct na de hervatting bestookte onze voorhoede, goed gesteund door de halflinie, Boot's heiligdom en reeds na enkele minuten was het andermaal v. Eembergen die de partijen op gelijken voet bracht. Aan weerszijden werd daarna vinnig om de leiding gestreden, waarbij onze ploeg echter meestentijds de sterkste bleef. Maakten eenerzijds de Delftsche voorwaartsen het met hun weinige en vrij ongevaarlijke aanvallen onze verdediging niet al te lastig meer, onzerzijds bracht onze aanvalslinie de D.H.C.-defensie herhaalde malen in groote moeilijkheden. Lang hielden de discipelen van v. Til stand, totdat plots v. Eembergen de kans werd geboden om ten derde male Boot het nakijken te geven, welke kans hij niet verzuimde te accepteeren.

Een wijle stelde D.H.C. alles in het werk om het tenminste nog tot een gelijk spel te brengen, echter tevergeefs, waarna dan de Delftenaren weinig meer hadden in te brengen. Ook onzerzijds echter kon niet meer worden gedoelpunt zoodat met een zwaar bevochten doch verdiende 2—3 overwinning der onzen het einde kwam.

Den Zondag daarop speelden we tegen Z.F.C. onzen laatsten thuiswedstrijd. De Zaandammers, die in verband met hun positie op de ranglijst de puntjes nog broodnoodig hadden, begonnen direct na den aanvang er fanatiek op te zitten, doch ook de onzen lieten zich niet onbetuigd en trokken aanstond dermate van leer dat de Z.F.C.-verdediging alle aandacht noodig had om doelpunten te voorkomen. Geleidelijk kwam het tot een vrijwel gelijkopgaand spel, met dien verstande dat de A.D.O.-aanvallen veel gevaarlijker bleven dan de attaques der Zaankanters. Het was v. Eembergen die dan ook vrij spoedig uit een door G. Tap mooi voor doel geplaatsten bal Dijkstra wist te passeeren en eenigen tijd daarna verhoogde Berg, nadat intusschen nog een kei van v. Eembergen door den staander was gekeerd, uit een hoekschop den voorsprong. Z.F.C. zette hierna een uiterst vinnig spel in, tengevolge waarvan de strijd een rijkelijk forsch karakter kreeg en het geen verwondering kon baren, dat beide partijen nogal eens met vrije schoppen werden bestraft. W. Tap kwam op een gegeven moment dusdanig tusschen de Zaansche backs in de knel, dat hij zich genoodzaakt zag het strijdperk te verlaten. Wel kwam hij na eenigen tijd terug om als rechtsbuiten nog wat mee te huppelen, doch in staat om nog de noodige kracht van zich te doen uitgaan was hij jammer genoeg niet meer. Zichtbaar beteekende dit voor onze aanvalslinie een aanmerkelijke verzwakking en ook na de rust, toen onze aanvoerder zich door P. v. Osch had laten vervangen en Berg de midvoorplaats bezette, ging van die linie, alhoewel somwijlen de aanvallen verdienstelijk werden opgebouwd en met goede schoten werden besloten, niet meer de ware kracht uit. Tot een verhooging der score kwam het onzerzijds dan ook niet. Doordat echter de Zaankanters het, deels door slecht schieten, deels door stranden op onze verdediging, het tot geen enkel tegenpunt wist te brengen, bleef het 2—0 en trokken we met die cijfers tenslotte aan het langste eind.

De stand is thans:

Feijenoord . . .	17	12	3	2	27	50—25
H.B.S.	18	9	3	6	21	41—34
A.D.O.	**16**	**7**	**3**	**6**	**17**	**34—25**
R.C.H.	18	7	3	8	17	40—41
D.H.C.	17	7	3	7	17	46—52
't Gooi	18	6	5	7	17	30—44
Hermes-D.V.S. . .	16	6	3	7	15	33—35
V.S.V.	17	6	3	8	15	37—46
Z.F.C.	17	5	4	8	14	35—35
Blauw-Wit . . .	16	2	6	8	10	25—34

Gememoreerd zij verder nog dat door ons 1e elftal vriendschappelijk werd gespeeld op 8 Maart uit tegen V.U.C. (bij kunstlicht) en op 12 Maart thuis tegen Go-Ahaed.

De wedstrijd tegen V.U.C., waarin op enkele momenten de vriendschap nogal te wenschen overliet, werd met 2—1 gewonnen. Ging in de eerste helft de strijd vrijwel gelijk op, daarna werd V.U.C. een lesje gegeven en aan keurig werk van hun doelman hadden de zwartwitten te danken dat het slechts bij 1—2 bleef.

Over Go-Ahaed, zeer waarschijnlijk weer de a.s. Oostelijke kampioen, werd eveneens gezegevierd. Wat hun spel betreft vermochten de koekstadbewoners geen grooten indruk te vestigen en al was het krachtsverschil tusschen de partijen niet zoo heel groot een meerdere productiviteit der onzen rechtvaardigde tenslotte den 4—1 uitslag.

Wat het 2e elftal betreft, moet gezegd worden, dat na de mooie 7—2 overwinning op D.H.C. 2, de resultaten heel wat minder waren. Weliswaar kon in de beide andere wedstrijden niet met een volledig, d.w.z. op zijn sterkst uitgekomen worden, maar een 8—0 nederlaag tegen C.V.V. 2 in Rotterdam is toch wel wat beschamend. Hierna volgde nog een 7—5 nederlaag tegen Xerxes 2 te Schiebroek. Het eigenaardige is nu dat C.V.V. 2, dat er 't beroerdst voor

stond, in de afgeloopen maand 3 overwinningen binnen haalde en daardoor z'n puntenaantal op 10 bracht in 16 wedstrijden, terwijl A.D.O. in een zelfde aantal wedstrijden 13 punten veroverde en Gouda 2 met 11 punten genoegen moest nemen. Als onze reserves uit de nog resteerende wedstrijden uit en thuis tegen Sparta 2 punten binnenhalen is het gevaar definitief geweken. Dit zou noodzakelijk zijn indien zoowel Gouda 2 en C.V.V. 2 hun laatste wedstrijden zouden winnen. We zullen maar hopen, en die kans is zeer groot, dat het gevaar bijtijds wordt afgewend.

Feijenoord 2 . . .	15	13	0	2	26	66—34
V.U.V. 2 . . .	16	10	1	5	21	62—62
Sparta 2	15	8	2	5	18	41—40
D.H.C. 2	16	8	1	7	17	44—59
H.B.S. 2	16	7	2	7	16	36—34
Excelsior 2 . . .	16	6	2	8	14	50—51
A.D.O. 2	**16**	**6**	**1**	**9**	**13**	**46—56**
Xerxes 2	15	6	0	9	12	45—47
Gouda 2	17	5	1	11	11	43—56
C.V.V. 2	16	5	0	11	10	39—43

Het 3e elftal deed zich van z'n goede zijde kennen. Aan den Fruitweg werd met 7—2 van de Laakkwartier-reserves gewonnen. Van de kampioen Scheveningen 2 werd thuis met 1—2 verloren. Een eervol resultaat.

De laatste thuiswedstrijd was weer een overwinning en wel op R.V.C. met 4—3. Alles bij elkaar kunnen we over de resultaten die onze 3e elftallers den laatsten tijd behaalden, zeker tevreden zijn. Wellicht zal de laatste wedstrijd tegen Quick 3 wel in een overwinning eindigen en dan zou het resultaat zijn dat in 16 wedstrijden 17 punten werden behaald. Wij mogen dus tevreden zijn.

Scheveningen 2 . .	16	15	1	0	31	71—23
V.U.C. 3	15	10	3	2	23	60—23
U.V.S. 2	16	9	3	3	21	51—31
A.D.O. 3	**15**	**6**	**3**	**6**	**15**	**61—58**
Laakkwartier 2 . .	15	5	1	9	11	53—49
Quick 3	10	4	0	6	8	21—29
R.V.C. 2	15	2	4	9	8	41—59
A.S.C. 2	14	3	2	9	8	21—48
H.V.V. 4	15	2	1	12	5	23—83

Het 4e elftal speelde tegen Postduiven een flinken wedstrijd, niettegenstaande moest de eer der overwinning toch aan de Loosduiners gelaten worden die met een 5—3 zege het Zuiderpark verlieten. Er rest ons 4e elftal alleen nu nog den wedstrijd tegen Tonegido 2, die laatst wegens een ongeval gestaakt moest worden. Als deze gewonnen wordt, bestaat de kans dat de 3e plaats behouden zal blijven. Een resultaat dat niet onverdienstelijk is.

Ooievaars 1 . . .	13	13	0	0	26	69—16
Postduiven 1 . . .	11	9	0	2	18	46—18
A.D.O. 4	**13**	**5**	**2**	**6**	**12**	**45—43**
Naaldwijk 2 . . .	13	5	2	6	12	24—43
H.B.S. 4	13	4	3	6	11	23—33
Celeritas 3 . . .	14	4	2	8	10	25—46
Tonegido 2 . . .	11	3	1	7	7	16—35
D.-D.V.K. 2 . . .	12	2		19	5	23—43

De inzinking van ons 5e elftal die wij in ons vorig clubblad bespraken, heeft zich in Maart niet geheel voortgezet. Zoo werd van Hoek van Holland 3 met 3—1 gewonnen, maar daarna werd van R.V.C. 3 met 3—1 verloren, terwijl op eigen veld van het in degradatiegevaar verkeerende B.S.V. met 3—5 werd verloren. De ranglijst, waarop onze 5e elftallers geruimen tijd tot de kopgroep behoorden, toont wel duidelijk aan dat de heeren van het 5e elftal het tempo niet konden volgen en nu met een bescheiden plaatsje genoegen zullen moeten nemen. Een volgend keertje maar beter. In ieder geval hebben onze 5e elftallers een prettig seizoen achter den rug en dat is toch zeker een heel voornaam iets. Naast het pogen om een goede plaats op de ranglijst te krijgen, blijft ons voetbalspel toch ook altijd nog een ontspanningssport.

Cromvliet 1 . . .	15	11	4	0	26	61—15
Oranje-Blauw 1 . .	11	6	2	3	15	36—24
Hoek van Holland 3	14	6	3	5	15	34—27
Laakkwartier 3 . .	13	6	2	5	14	42—35
V.D.S. 2	13	5	4	4	14	26—21
Texas 1	15	6	1	8	13	37—55
A.D.O. 5	**13**	**5**	**2**	**6**	**12**	**39—42**
R.V.C. 3	15	5	2	8	12	30—46
B.S.V. 1	15	5	1	9	11	35—53
D.O.V. 1	15	4	1	10	9	25—46

BLOEMENMAGAZIJN
VAN DE VENNESTRAAT No. 1
SPECIAAL ADRES VOOR VEREENIGINGEN
Telefoon 336282.

„BOUVARDIA"
— 's-GRAVENHAGE
- LEVERANCIER VAN A. D. O.
Beleefd aanbevelend, **W. VEERMAN.**

Het 6e elftal dat in 10 wedstrijden maar 5 punten binnen haalde, slaagde er in om in 3 wedstrijden, welke in de afgeloopen maand werden gespeeld, eveneens 5 punten te veroveren. Van eenig gevaar is nu geen sprake meer. Werd in Delft tegen de hekkesluiter D.H.C. 4 gelijk gespeeld (2—2), daarna werd in een minder prettigen wedstrijd tegen V.I.O.S. 3 met 3—1 gewonnen.

De A.D.O.'er die in dezen wedstrijd uit het veld werd gestuurd, zal er van doordrongen moeten zijn, dat hij met zijn optreden den goeden naam van onze vereeniging oneer aandoet. Hij zal zijn verdiende straf zeker niet ontloopen.

Dat met 5—2 van Celeritas werd gewonnen, was een ongedacht succes. Hierdoor werd revanche genomen op de 3—2 nederlaag die geleden werd op het terrein der roodgelen.

Duno	14	11	2	1	24	62—18
V.U.C. 4	15	11	2	2	24	60—22
Monster 1	14	7	4	3	18	32—25
Terlaak 2	14	8	2	4	18	37—33
Celeritas 2 . . .	15	5	1	9	11	29—34
A.D.O. 6	**13**	**4**	**2**	**7**	**10**	**31—37**
V.I.O.S. 3 . . .	14	4	3	7	9*)	24—41
D.H.C. 4	11	0	1	10	1	14—56

*) V.I.O.S. 2 punten in mindering wegens niet opkomen.

Dat het 7e elftal van de kampioen V.C.S.T. 2 met 3—0 verloor, was geen schande. Langen tijd hielden onze jongens stand maar de combinatie bleek over meer routine te beschikken en dit gaf den doorslag.

In een spannenden wedstrijd werd met 2—1 van H.B.S. 5 gewonnen en het dient gezegd dat de kraaien kranig tegenstand boden.

De laatste uitwedstrijd van ons 7e elftal leverde zoo-

waar ook nog een overwinning op en met 4—2 moest Celeritas 5 de eer aan rood-groen laten. Het was echter wel noodig dat punten werden verkregen, want het gevaar voor de onderste plaats dreigde nog steeds en is theoretisch nog niet verdwenen maar naar alle waarschijnlijkheid zal het 7e elftal wel buiten het gedrang blijven.

V.C.S.T. 2 . . .	13	12	1	0	25	64—15
Scheveningen 3 . .	14	12	0	2	24	72—21
H.B.S. 5	12	5	2	5	12	33—28
A.D.O. 7	**13**	**4**	**3**	**6**	**11**	**31—41**
V.U.C. 6	13	4	2	7	10	44—56
Celeritas 5 . . .	14	4	2	8	10	27—51
D.V.C. 3	11	3	0	8	6	22—47
Zwart-Blauw 3 . .	13	3	0	10	6	35—64

Dat onze 8e elftallers nog eenige kans op de eerste plaats zouden hebben is uitgesloten.

De 4—2 nederlaag die in Delft tegen de grootste concurrent D.H.C. 8 werd geleden, deed de deur dicht. Wel werd van V.I.O.S. 7 met 11—0 en van Laakkwartier 8 met 3—0 gewonnen, maar het kampioenschap is van de baan. Bezien we evenwel de resultaten die D.H.C. 8 regelmatig behaalde, dan dient erkend dat dit groen-zwarte elftal een waardig kampioen zal zijn. Bij den wedstrijd in het Zuiderpark viel het al op dat de Delftenaren een uitstekend ploegje hadden. Technisch wat beter als onze Benjamins en de 4—2 nederlaag die ze onze jongens toebrachten liet geen twijfel over en daarvoor zullen de 8e elftallers dienen te berusten. In ieder geval hebben zij een uitstekend seizoen achter den rug.

A.D.O. 8	**13**	**9**	**2**	**2**	**20**	**77—19**
D.H.C. 8	10	9	1	0	19	115—7
Scheveningen 6 . .	13	9	0	4	18	69—39
H.B.S. 7	11	8	0	3	16	63—20
V.I.O.S. 7	13	5	1	7	11	36—92
B.M.T. 8	11	2	1	8	5	24—53
Vredestein 4 . . .	11	1	1	9	3	22—73
Laakkwartier 8 . .	12	1	0	11	2	26—95

DE AANHOUDER WINT.

Als ooit de waarheid van bovenstaand spreekwoord is bewezen, dan is dit door A.D.O.'s 1e elftal gedurende het eerste kwartaal van 1933. Elf punten uit zes wedstrijden is een prestatie, die er zijn mag niet alleen, maar die in de voetbalcompetitie nu niet zóó vaak voorkomt, dat ze niet een extra-vermelding verdient.

Het zag er anders in het eind van 1932 niet naar uit, dat het dezen weg zou opgaan. In de „Revue der Sporten" schreef de heer C. J. Groothoff o.a., dat weliswaar het Westen den toon aangaf in de voetbalwereld wat de prestatie op het groene veld betrof, maar ..... **de zwakste ploeg** in de Westelijke eerste klasse is A.D.O., dat in 16 wedstrijden het slechts tot 10 punten bracht.

Des te meer valt het groote verschil op gedurende het eerste kwartaal van 1933. Al zou A.D.O.'s eerste elftal gedurende 1933 geen enkel doelpunt meer maken, dan zou het toch al boven zijn verrichtingen van 1932 uitkomen. Maar dat is natuurlijk uitgesloten. A.D.O. heeft den weg naar het succes gevonden en zal dien weg blijven volgen. Het heeft begrepen, dat de **geest** in een elftal van minstens even groot belang is, als de capaciteiten van elken speler afzonderlijk. Er zijn goede spelers genoeg in het eerste elftal om successen te kunnen behalen en nu is er ook het gevoel van **saamhoorigheid, de geest van eendracht,** die sterk maakt.

Op het oogenblik staat A.D.O. no. 3 op de ranglijst en de kans dat het in dit seizoen een nog hoogere plaats zal bereiken is niet groot. Maar wel zijn alle voorwaarden aanwezig, om in de volgende competitie goed te beginnen en aan het eind van het jaar, als weer de voetbalbalans wordt opgemaakt, kunnen we verwachten (en we rekenen er stellig op, dat A.D.O.'s eerste elftal deze verwachting niet zal beschamen), dat er geschreven zal worden:

„Het Westen gaf weer den toon aan en ..... één der sterkste ploegen in de Westelijke eerste klasse was A.D.O."

Zoo zij het.

J. L.

FEUILLETON

HET LACHENDE ELFTAL.

(Voetbalschets door Gé).

IV.

Die heele troep bespiegelaars hingen of zaten 's avonds bij het trainen hun kennis ten beste te geven en 't behoorde tot de ongeëvenaarde wilsprestaties om ongemerkt langs deze heeren te komen zonder met hen in debat te geraken. Een ieder heeft zoo zijn gevoeligheidje en het leek wel of ze precies dat gevoelige plekje wisten te treffen, want door een enkel simpel zinnetje raakten ze elkaar juist daar waar het noodig was om nog geen publiek te betrekken bij het houden van hun voetbalbespiegelingen.

Menigeen kwam er niet zonder kleerscheuren af en of bij sommigen nu juist alle objectiviteit aanwezig was die noodig is voor een zuivere beoordeeling, zou wel eens aan twijfel onderhevig geweest kunnen zijn. Dikwijls speelden persoonlijke belangen en het voldoen aan eigen eerzucht een groote rol bij het beoordeelen der hoedanigheden van de lachende elftallers. Trouwens niets menschelijks was hun vreemd en de goede hoedanigheden van hun eigen protegé's werden in de lengte en breedte tot aan de uiterste grenzen uitgemeten, terwijl zij die tot de onwelgevalligen behoorden, slechts dienden tot objecten om flink afgekamd te worden. Meermalen kwamen krantenuitknipsels van wedstrijdverslagen op de proppen, die dan dienst moesten doen om te bewijzen, dat het voorwerp van hun minachting ook werkelijk op het voetbalveld geen knip voor zijn neus waard was.

En ondertusschen trainden de lachende elftallers maar dat het een lust was. Koppen, dribbelen, schieten en stoppen, het balwerk werd goed onderhanden genomen. Eveneens werd de noodige aandacht besteed aan het vlugge starten. Telkens opnieuw even een vijfentwintig meter loopen, startende in allerlei houdingen. De trainer liet ze zelfs van uit een liggende houding starten, en 't was merkwaardig te zien hoeveel langer den één noodig had om overeind te komen dan den ander. Vlugger, immer sneller, was 't parool van den trainer, die in geen enkel opzicht zijn jongens spaarde. Ze werkten als paarden en er was er niet één die, voor den trainer het signaal van inrukken gaf, reeds naar de kleedtent verdwenen was.

Niet iedere trainingsoefening mocht zich in den gunst van het vorenbeschreven auditorium verheugen. Maar daarvoor wisten zij het ook beter. Daarvoor hielden ze toch hun uitvoerige debatten. Wel bliksemkaters nog an toe, als je toch drie maanden lang te met avond aan avond urenlange gesprekken voerde, dan wist je het toch beter dan zoo'n trainer die nooit aan die debatten deelnam. Daar had je nou dat stoppen van een bal terwijl de speler met zijn rug naar den bal toestond en zich pas om mocht draaien als de trainer een sein gaf. Waar ter wereld kwam dat nou voor. Iedere speler stond toch altijd met zijn gezicht naar den bal toe inplaats van met zijn rug!

DE KNUPPEL IN HET HOENDERHOK.

Wanneer men in een hok met hoenders met een eind hout gaat zwaaien, dan ontstaat er beweging in dat hok en het gekakel is niet van de lucht. Onrust heerscht alom en het gepluimde gedierte gaat zich te buiten aan allerlei.

Momenteel lijkt ons voetbalwereldje veel op zoo'n kippenren. Met dit verschil echter, dat hier alleen maar hanen aan 't kakelen zijn geslagen. Wat niet weinig er toe bijdraagt om de herrie nog grooter te doen zijn. Het is een kabaal van je welste en de pro- en contra-artikelen inzake beroepsspel rollen bij hoopjes uit de welversneden Eversharpjes. 't Geen tot resultaat heeft dat, hoe ernstig ook alles bedoeld wordt, 't vermakelijke van het heele geval meer en meer naar voren treedt.

Die heele schrijverij omtrent al of niet beroepsspel komt een tijdje te vroeg. Het zou een pracht gegeven zijn voor den komkommertijd in de voetbalwereld en niet zooals nu, nu wij feitelijk nog niet aan het einde van 't seizoen zijn.

Maar ja, waar het hart vol van is, loopt de mond van over en het zoo zoetjes aan befaamd geworden interview van K. Lotsy in de N.R.Ct. blijkt achteraf de knuppel te zijn die in het hanenhok der Nederlandsche voetbalwereld de noodige consternatie veroorzaakt heeft.

In 't algemeen hebben wij geen behoefte aan onrust en agitatie. Daar is al genoeg van op dit ondermaansche, maar toch zou het o.i. jammer zijn, wanneer dit debat niet gevoerd zou zijn geworden. Waarmee wij bedoelen het nut wel degelijk in te zien van de gedachtewisseling inzake de onderhavige kwestie. Alleen, spaar ons welwillendheid en bekijk den toestand zooals hij in werkelijkheid is. Met welwillendheid te betrachten wordt de komische noot ingeschakeld en dat moet niet.

Er blijkt intusschen wel uit alles wat ten opzichte van wel of niet beroepsspel verschenen is, dat in de hoogere regionen deze zaak in het teeken van belangstelling staat. Wat goed is. En het komt ons voor, dat in de huidige tijdsomstandigheden en met de ontwikkeling van den gang van zaken zooals die tot dusverre is gegaan, het rapport van 1928 inzake het al of niet instellen van een hoofdklasse, niet meer van belang geacht kan worden. Daar is de tijd van voorbij. Het instellen hiervan zou ruïneusch zijn voor tal van vereenigingen en het doel zou ver, zeer ver, voorbij geschoten worden. In dit opzicht zijn wij het niet eens met den heer K. Lotsy.

Het voetballen is inderdaad een kijkspel geworden. En uit concurrentieoverwegingen plus de kwestie van zelfbehoud, is het geraden zoo goed mogelijk te spelen. De meeste vereenigingen zitten op zware financieele lasten en door het eerste elftal moeten deze sommen bij elkaar gespeeld worden. Alles wordt dus op haren en snaren gezet om een zoo goed mogelijk resultaat te bereiken en het uiterste en beste moet van de spelers gevergd worden. Trainen en nog eens trainen, je lichaam in conditie houden en tegenwoordig nog concentratie. Maar ondanks dit alles is het teamwork, het elftalwerk van de meeste vereenigingen, nog maar zeer simpel. Wat volkomen verklaarbaar is. Het Nederlandsche voetbal is teveel in de breedte uitgegroeid. Niet in de diepte. Tallooze vereenigingen drijven feitelijk op een paar goede spelers. Vooral in de lagere klassen is dat zeer sterk waarneembaar. Spelers die over een goede dosis aanleg beschikken, blijven onder de maat, omdat het voor hen 't zelfde blijft of zij spelen in een 2e, 3e of 1e klas vereeniging. De prikkel die voor vele jonge menschen, vooral in deze slechte tijden, een aanleiding zou zijn zich voor hooger voetbal te willen bekwamen, die prikkel ontbreekt. Zij kunnen geen cent erlangen voor de vele inspanning welke zij zich zouden moeten getroosten om een eerste klasser te worden.

In deze zure tijden verscherpt zich de tegenstelling wel heel erg. Aan den eenen kant veel werkloosheid onder tal van jonge voetballers, aan den anderen kant bij voetbalwedstrijden duizenden guldens inkomsten, welke mede door hun beenen bij elkaar getrapt worden. Dit is een tegenstelling die zich op den duur gaat wreken. Laat niemand zich diets maken dat de Nederlandsche voetballers voor honderd procent rein zijn. Volkomen verklaarbaar, wordt geprobeerd om aan de verouderde amateursbepalingen te ontkomen. Meermalen hebben wij gewezen op de manieren waarop de amateursbepalingen ontdoken worden. En dat vreet hoe langer hoe meer in.

Zulks is niet eerlijk en waar de heer Lotsy schrijft: „Ik

„Ja maar", probeerde een schuchterling in het midden te brengen, „dat is om snelheid van conceptie aan te kweeken. Je moet in een onderdeel van een seconde precies weten wat te doen en hoe te handelen. Als je den bal aan ziet komen is het geen kunst te weten wat er gebeuren zal, maar de groote toer is om met den bal wat goeds te doen op het moment dat hij onverwachts in je bezit komt."

Alleen al dit onderwerp vormde een gesprek voor een heelen avond en 't was typisch te hooren hoe er verschillend gereageerd werd op de uitlating van vorenbedoelde schuchterling. Ook in dit opzicht voltrok zich een scheiding in twee kampen, te weten de pro- en contra-conceptiemenschen. Daar waren van die echte voelbalconservatieven, welke van deze nieuwlichterij niets moesten hebben. Zij verkondigden eenvoudig dat een goed voetballer nooit voor verrassingen kwam te staan en als 't zoo was, dan lag 't maar an z'n eigen. Van 't begin tot het einde met oogen en ooren open en je eigen geven voor de volle honderd procent. Waar tegenover een lakoniek -pro-conceptie-debater aanvoerde dat bij een goede ontwikkeling van snelheid van conceptie de spelers zich konden geven voor de volle twee honderd procent. Dus tweemaal zooveel waard waren dan zij die nalieten aan deze training mee te doen.

Aan elkaar vliegen afvangen door debathandigheidjes was geen gebrek en meermalen werd er erg doorzichtig gespeculeerd op de lachlust der omstanders. Wetende, dat hij die de lachspieren der toehoorders in beweging kon krijgen bij voorbaat van zijn succes verzekerd was. Want zij waren toch niet voor niets aanhangers van de lachende elftallers. Welnu laat ons dan lachen,dat is toch het middel om ons elftal tot groote daden te inspireeren!

Maar zij die nu eenmaal kwamen om boomen op te zetten over de voetbalkunst in 't algemeen en de training in 't bijzonder, voelden er niet veel voor om een heelen avond mee te zitten lachen. Daarvoor was de tijd toch te ernstig. Aanstaande Zondag ging het er op los, en zij voelden het als een zaak van eer en geweten om van hun kant alles te wikken en te wegen, opdat zij later niet voor verrassingen geplaatst zouden worden. Al dat geginnegap was goed voor 't jonge goedje, maar van hen, van de mannen met 't grijzende haar en de halve of driekwart kale koppen, mitsgaders heele stamboomen van nageslachten, van hen werd wat anders verlangd. Zij moesten blijk geven alles doorschouwd te hebben en zuchtende staken zij hun zooveelste snierkende pijp tabak aan en trokken zware rookwolken naar hun reeds rimpelig wordende wangetjes, om daarna onder zeer gewichtig geblaas de zuivere avondlucht, welke hing over het reeds donkerende voetbalveld, met hun tabakswalm nog edeler te maken.

En uit de tent kwamen de getrainde spelers en lachten, lachten uit de volheid van hun jeugdig gemoed, een lach die echode tegen het groene geboomte en daardoor duizendvoudig weerkaatste.

Wordt vervolgd.

MIJN TWEEDE EN LAATSTE VOETBALSCHOEN.

Daar ligt hij nou die eene schoen,
Te wachten op den tijd,
Dat Maartsche stemming komt in 't land.
En weer den kater vrijt.

(Maartsche ballade. A.D.O.-Post no. 11, '32.)

'k Heb U verteld in deze kolommen.
Van lentevreugd en maneschijn,
Hoe soms een oude voetbalkicker
In Maart toch juist van pas kan zijn.
'k Heb U verteld op wat voor wijze
Mijn eene schoen was weggeraakt,
Hoe met die ouwe trouwe trapper
Een minnend kater werd gekraakt.
'k Heb U verteld dat nu de laatste
Van 'n roemrucht voetbalschoengeslacht,
Daar in die donk're kolenbergplaats
In z'n eentje op z'n eindje wacht.

Mijn huisgezin smaakt sedert kort
De vreugde van een lief jong poesje,
't Verkeerde nu ruim voor een maand,
In haar eerste jeugdig liefdesroesje,
Mijn tuin was de lusthof van haar
(deugden,
Zij sprong en dartelde in 't rond,
Geen enkele kater van de buren
Die haar geen snoezig poesje vond.
Zij kon zoo echt aanhalig wezen
En pronken met haar glanzend vel,
De heele katersbent werd smoorlijk,
Enfin ..... de rest begrijpt U wel.

Toen op een dag nu pas geleden
Het poesje plots verdwenen was,
En ieder van de huisgenooten
Vond dit gedrag toch wel wat kras,
Er werd gezocht in alle hoeken,
In lâ en kast, in doos en mand,
Er werd gepssst, geklapt, geroepen,
Waar was dat lieve dier gestrand?
Elk plekje van mijn heele villa
Werd zeer nauwkeurig onderzocht,
Maar allengs schoot de gedachte wortel
Dit had een hoogere macht gewrocht.

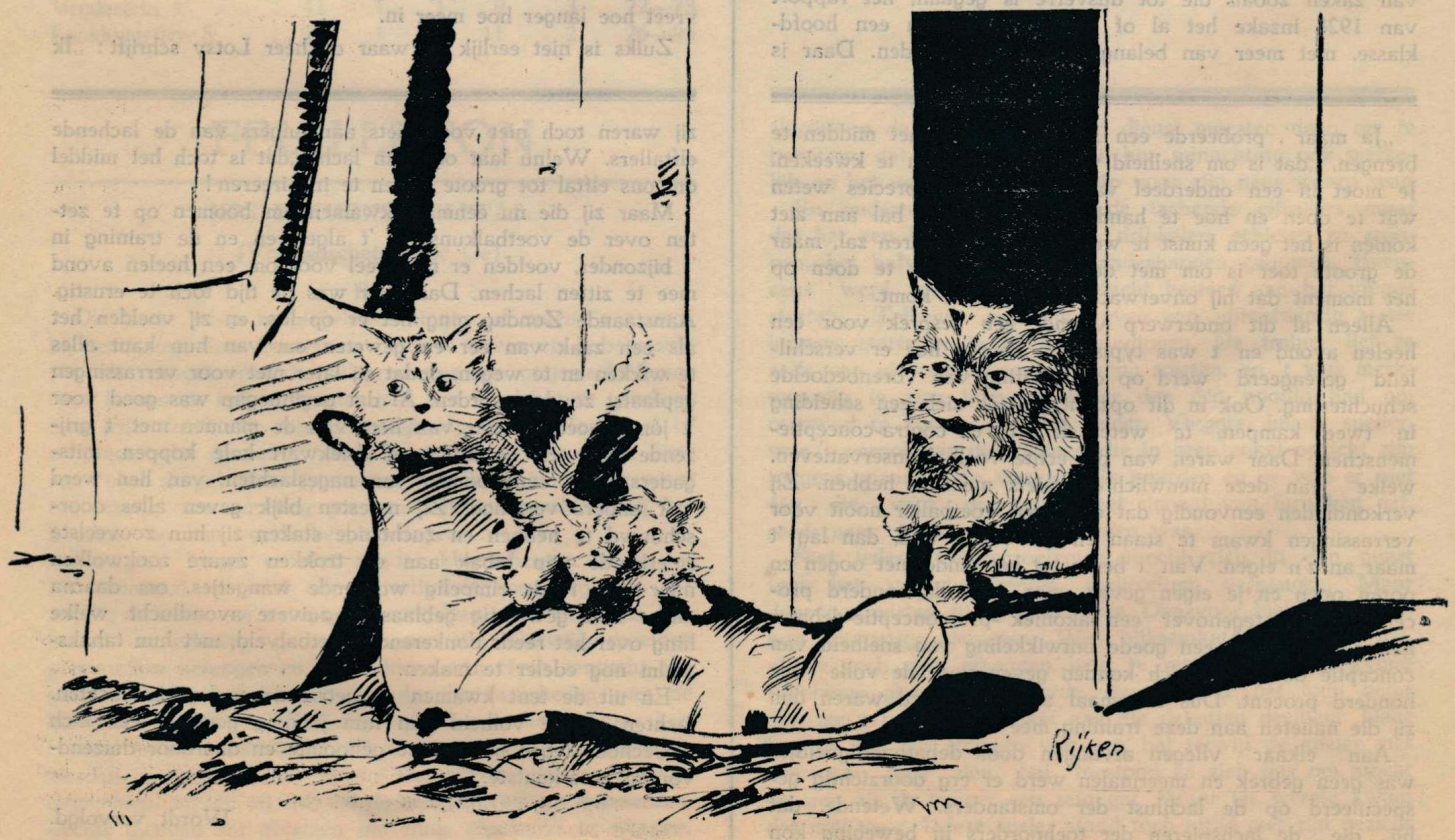
Opeens daar werd „het" licht ontstoken,
Mijn vrouw las in een Haagsche krant
„Ga naar Mevr. X de la Rozy"
„Leest heden en toekomst uit je hand".
De prijs was maar een simpel knakie,
Dat is tegeef voor goeie raad
En spoedig stond de heer des huizes
Bij dame Rozy in de straat.
't Geval werd breed uiteen gemeten
En lijn na lijn goed nagezien,
De dame ging in trance een poosje
En telde in haar droom tot tien.
Zij werd weer wakker en vertelde
Wat zij daar net had meegemaakt,
't Was grootsch, geweldig, indruk-
wekkend,
Waardoor ze ineens was weggeraakt.
Ze had een Koningsvlag zien zwaaien,
En op een goud bestikt blazoen
Stond midden op een veld van zijde
Heel artistiek een voetbalschoen.
Dat was het vaandel van King Soccer,
Daar kunt U zeker van op aan,
Geeft U mij maar alvast mijn riksie,
De „sjans" is om, U kunt wel gaan.

'k Verhaalde thuis mijn wedervaren
Ook van dien mooien Koningsvaan
En ja na nog wat verder praten
Ging er opeens mijn lampje aan.
Ik rolde bijna over mijn eigen,
En snelde naar het kolenhok,
Wat ik daar toen ineens aanschouwde
Het gaf mij werkelijk een schok.

Daar zat, in volle grootheid, poeslief,
Genesteld in mijn voetbalschoen,
Met bij zich nog een tweetal jongen,
Heel lief en moederlijk te doen.

Mijn schoen gedegradeerd tot kraambed,
M'n voetbalhart totaal van streek,
En om den hoek kwam buurvrouws kater
Die lachend naar zijn jonkies keek.

VETERAAN.

Volg steeds trouw de training

haat deze onwaarachtigheid", daar kunnen wij dit volkomen beamen. Ook wij voelen de bestaande amateursbepalingen als iets, wat niet meer van deze tijden is. Maar ondertusschen gaat het geknoei en gescharrel steeds door en is met geen enkele mogelijkheid meer te remmen.

't Zal ons benieuwen wat het einde zal zijn van dit gekrakeel in 't hanenhok. De eene autoriteit is voor „ruimere amateursbepalingen" en een andere neemt een nog „ruimer" standpunt in. Lariekoek. Noem het kindje bij zijn waren naam en neem ware besluiten om waar te blijven.

Wij zitten midden in deze heele geschiedenis en reeds geruimen tijd geleden hebben wij er 't onze van gezegd. O.m. ook dat een lichaam wat met zulke enorme sommen werkt als de K.N.V.B.,in feite nooit een amateuristisch lichaaam kan zijn. De geweldige kapitaalvorming van sommige vereenigingen, het heeft alleen maar den naam nog gemeen met amateurisme. In werkelijkheid zijn het financieele instellingen geworden met al de konsekwenties der veiligstelling daaraan verbonden. Men begrijpe ons goed. Wij vinden het logisch en vanzelf sprekend dat naar deze veiligstelling gestreefd wordt, maar met amateurisme in den reinen zin van het woord, heeft het dan ook niet veel meer te maken.

VAN DE VETERANEN.

Zooals bekend nemen onze veteranen weder deel aan de wedstrijden om den K.E.V.E.A.-Beker. Door op Houtrust met 2—1 van het „Belgische Park" te winnen zijn onze oud-gedienden thans in de 3e ronde gekomen. Gekampt zal nu moeten worden tegen de D.V.V.-veteranen, die een kranig stukje uithaalden door de Bekerhoudster Quick te verslaan.

De A.D.O.-veteranen, die weer de beste plannen hebben, zullen dus deze heeren niet moeten onderschatten.

Door het feit dat D.V.V. alleen nog maar een veteranen-elftal heeft, zijn alle beschikbare krachten in dit elftal opgenomen en is dit daardoor belangrijk versterkt.

Aan onze oudjes succes toegewenscht!

OOK ONS RESERVE 1e KLASSESCHAP BEHOUDEN.

Door j.l. Zondag in den thuiswedstrijd tegen Sparta 2 op de beide puntjes beslag te leggen heeft het 2e elftal zich definitief buiten degradatiegevaar gebracht en is dus ook A.D.O.'s Reserve 1e klasseschap weer voor een jaar gecontinueerd.

De verrichtingen van onze 2e elftallers hebben dit seizoen wel een zeer wispelturig karakter gedragen. Van eenige stabiliteit is weinig sprake geweest en de laatste maanden heeft er groote twijfel bestaan waar het met onze 1e reserves eigenlijk heen zou gaan. Hadden we soms eensdeels reden om te dien opzichte pessimistisch te zijn, anderdeels bleef ons ook weer een zeker vertrouwen bij dat de 2e elftallers het wel zouden weten te redden. Gelukkig hebben ze dat vertrouwen niet beschaamd en is ook die zaak alsnog in orde gekomen.

ONZE ADSPIRANTEN.

De tijd gaat snel. Zoo sta je aan het begin van het seizoen en stelt alles in het werk onze jeugd tot groote daden te inspireeren of weldra zijn we weer aan het eind en moeten we ons neerzetten om van de verrichtingen onzer jeugd de eindresultaten te vermelden. Dat is de eerste gedachte die bij je opkomt wanneer je aan dit laatste in ons clubblad gevolg gaat geven. Maar tevens overdenk je dan hoe in ons adspirantengilde weer een en al leven en activiteit heeft geheerscht en hoe intensief weer het groote doel nagestreefd is geworden. De eene wedstrijd was bij onze adspiranten nog niet achter den rug of er werden weer bespiegelingen gemaakt voor den volgenden wedstrijd, omdat er in dit seizoen voor onze jongens weer heel wat te bereiken was en dat is het geweest wat den tijd zoo snel voorbij heeft doen vlieden. Steeds maar jagen naar één doel, in casu om als kampioen te eindigen.

Nagenoeg zijn we aan het einde van de competitie en we mogen concludeeren dat onze jongens het er met hun verrichtingen. weer kranig hebben afgebracht. Alle elftallen hebben van stonde af aan steeds maar weer elken wedstrijd moeten en willen winnen. Zoowel bij de kleintjes als bij de oudere adspiranten mocht zonder uitzondering een streven geconstateerd worden om het steeds maar weer tot de beste resultaten te brengen. Flink zoo jongens! Je fraaie resultaten zijn de mooiste cadeaux voor de Commissie en elk die daaraan mede gewerkt heeft mag daarover terecht trotsch zijn.

De standen volgen hier achter, waaruit ieder zelve de behaalde resultaten kan zien.

Besprekingen over de verschillende elftallen willen we nu niet houden, daar we dit zullen doen wanneer over de geheele linie de einduitkomsten kunnen worden opgemaakt. Een uitzondering maken we echter voor het 1e elftal, dat uitgespeeld is en geen kampioen is geworden. Dit elftal heeft, in tegenstelling met het 1e elftal van vorige jaren, tot de laatste wedstrijden zich ongetwijfeld ten volle gegeven en het kampioenschap was jelui zeker niet ontgaan jongens indien enkele wedstrijden een voor jelui wat fortuinlijker verloop hadden gehad. Het voetbalspel is echter een spel van verrassingen, waardoor het juist voor den toeschouwer zoo aantrekkelijk blijft. Die onfortuinlijke wedstrijden speelden jelui juist tegen den zwaarsten concurrent en dat was de oorzaak van het niet behalen van dat succes wat voor een sportman de grootste eer inhoudt. Nu staan jelui op de 2e plaats met slechts 2 punten achterstand op de kampioenen, wat voorwaar toch ook schitterend mag worden genoemd.

Verder nog een enkel woord aan onze 3e elfallers. De haven is in zicht jongens! Jelui hebt niets meer te doen dan trouw te komen trainen en Zaterdags met volle ambitie en ernstigen wil je wedstrijd te spelen dan zal het gewenschte succes voor jelui niet uitblijven.

Wanneer ook de kampioenswedstrijden in de verschillende afdeelingen achter den rug zijn zullen in het clubblad nog algemeene beschouwingen enz. verschijnen.

STAND ADSPIRANTEN.

1e klas A.

VU.C.	14	11	3	0	25	78—14
A.D.O.	**14**	**11**	**1**	**2**	**23**	**107—40**
H.B.S.	14	9	3	2	21	78—28
H.V.V.	14	5	3	6	13	42—51
Duno	14	3	4	7	10	46—65
Jagers	14	3	1	10	7	34—93
Scheveningen	14	2	3	9	7	34—95
B.M.T.	14	1	4	9	6	28—61

2e klasse A.

A.D.O.	**12**	**10**	**1**	**1**	**21**	**73—19**
Quick	12	8	3	1	19	68—22
Vogel	12	7	2	3	16	63—50
Spoorwijk	12	6	1	5	13	38—31
S.V.C.	12	4	1	7	9	38—56
Jagers	12	2	0	10	4	22—80
V.V.D.	12	1	0	10	2	18—60

2e klasse B.

A.D.O.	**12**	**11**	**1**	**0**	**23**	**92—14**
Laakkwartier	12	7	1	4	15	53—31
H.V.V.	12	6	1	5	13	65—44
Duno	12	5	1	6	11	45—47
V.U.C.	12	5	0	7	10	48—46
Rijswijk	12	4	0	8	8	23—95
V.I.O.S.	12	2	0	10	4	36—85

3e klasse A.

H.B.S.	16	14	1	1	29	160—29
A.D.O.	**15**	**14**	**0**	**1**	**28**	**171—33**
Scheveningen	16	12	0	4	24	61—51
V.U.C.	17	9	1	7	19	85—41
H.D.V.	18	8	2	8	18	52—75
E.S.D.O.	16	6	0	10	12	37—67
Kranenburg	17	5	1	11	11	53—116
H.V.V.	17	5	1	11	11	51—108
V.D.S.	12	2	1	9	5	17—83
R.V.C.	16	1	1	14	3	29—113

4e klasse A.

A.D.O.	**16**	**16**	**0**	**0**	**32**	**88—8**
S.V.C.	17	13	0	4	26	74—23
Scheveningen	16	10	1	5	21	40—42
H.V.V.	18	8	3	7	19	34—37
Laakkwartier	13	8	2	3	18	35—22
V.C.S.T.	16	7	1	8	15	33—38
R.V.C.	16	3	2	11	8	24—54
V.V.M.	13	1	3	9	5	15—35
Zuid-Holland	13	3	0	10	6	17—60
Kranenburg	16	1	2	13	4	14—55

4e klasse C.

A.D.O.	**14**	**12**	**1**	**1**	**25**	**57—7**
Rijswijk	13	7	3	3	17	36—18
V.I.O.S.	13	7	2	4	14	31—20
Duno	14	7	0	7	14	29—23
Quick	14	5	3	6	13	15—19
Cromvliet	14	4	2	8	10	18—31
Archipel	14	3	1	10	7	5—44
V.C.S.T.	14	4	0	10	8	16—45

ZES NUL.

Max was een beroemd voetballer en op een dag nam hij een lief meisje mee om getuige te zijn van zijn geweldig spel. Max z'n elftal had echter pech en boekte een enorme nederlaag.

Hoe is het je bevallen? — vroeg hij na afloop van den wedstrijd.

Ik vond het vreeselijk leuk! — haar oogen straalden: — Alleen moet je me één ding verklaren: Waarom zijn er eigenlijk twee doelen, als er voortdurend maar één gebruikt wordt?

(Uit het weekblad „De Lach").

HEEREN !!
eet steeds **KLINK'S** fijne belegde
BROODJES PEKELVLEESCH ROASTBEEF HAM, enz.
Aanbevelend, **W. F. KLINK**
Wagenstraat 109, Den Haag.
Telefoon 117811.

Wilt U 'n gratis proefnummer ontvangen?

DE REVUE DER SPORTEN, Nederland's oudste geïllustreerde sportblad, verschijnt reeds 's Maandagsmiddags met actueele foto's en artikelen over alle takken van sport.

DE REVUE, onder leiding van A. J. G. Strengholt, heeft als redacteuren C. J. Groothof en J. A. Brongers; de abonnementsprijs bedraagt slechts f 10.— per jaar. Men vrage eens 'n gratis proefnummer aan bij de administratie,

Heerengracht 390, Amsterdam.

VACANT.

Bevoordeel onze Adverteerders, zij bevoordeelen ook ons.